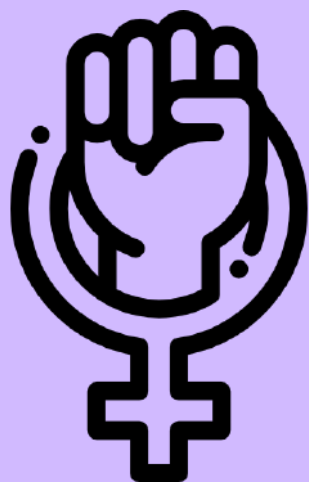

FEMINISMES ALS CARRERS

EL PALAU D'ANGLESOLA

CATAN TEAM:

ESTER BARBER FLORIT

ARIADNA JENÉ DALMAU

MIREIA MANASANCH VALL

CARLA PRAT BOSACOMA

RAQUEL TOMÀS GUIM

GEOGRAFIA, HISTÒRIA I PROCESSOS I

CONTEXTOS EDUCATIUS

EDUCACIÓ PRIMÀRIA BILINGÜE

CURS 2020/2021

FEPTS, UNIVERSITAT DE LLEIDA

TAULA DE CONTINGUTS

1. Introducció	2
2. Marc teòric conceptual	3
3. Descripció del projecte	5
Propostes de canvi	9
4. Metodologia	10
5. Anàlisi de l'enquesta	13
6. Apropiació del currículum	20
7. Conclusions	22
8. Annexos	25
Annex 1: Enquesta	25
Annex 2: Vídeo	26
Annex 3: Escrit	26
Annex 4: Aparició del nostre projecte a diaris i xarxes socials	27
Annex 5: Excel amb les respostes analitzades del formulari	31
Annex 6. Reunió amb els membres de l'ajuntament del Palau	31
Annex 7. Comentaris dels resultats de l'enquesta	32
9. Referències	34

1. Introducció

El present projecte engloba tot el procés que s'ha seguit des del moment en el qual un grup de 5 noies, partint d'una deriva sense rumb, descobreix l'existent problemàtica relacionada amb l'índex de gènere urbà, un concepte definit per Gutiérrez-Mora & Oto-Peralías (2021) com un indicador que mesura el percentatge de carrers amb noms de dona respecte al total de carrers amb noms femenins i masculins, fins que s'aconsegueix batejar el carrer d'un poble amb un nom de dona a través d'espais participatius.

El present projecte està focalitzat al Palau d'Anglesola, un municipi d'uns 2.166 habitants (actualitzat el 2020) de la comarca del Pla d'Urgell, situat al costat de Mollerussa, la capital de la comarca.

El nostre objectiu, des d'un primer moment, era aconseguir canviar el nom d'un carrer d'un dels nostres pobles per un nom de dona o, si no hagués estat possible, fer algun tipus d'homenatge a aquesta persona. Tot això, volíem fer-ho a partir de la veu del poble, és a dir, no ser nosaltres les qui decidíssim la dona que rebria l'homenatge, sinó que fossin els/les veïns/nes les qui decidissin.

En aquest treball s'hi pot trobar un marc teòric-conceptual, una àmplia descripció del projecte que s'ha dut a terme, la metodologia que s'ha seguit per aconseguir-ho i una anàlisi detallat dels resultats obtinguts a l'enquesta contestada pels veïns i les veïnes del poble del Palau. Pel que fa a l'àmbit educatiu, el projecte conté també l'apropiació d'un dels continguts del Currículum d'Educació Primària adaptat al context del treball. Finalment, s'hi pot trobar també unes extenses conclusions que inclouen les reflexions finals que s'han dut a terme en l'àmbit grupal.

El desenvolupament del projecte s'ha realitzat d'una manera diferent de l'habitual, sense seguir un ordre molt marcat i anant fent connexions i relacions rizomàtiques entre les temàtiques i les inquietuds que ens han anat sorgint. Es relaciona també la temàtica amb els continguts, els articles i les obres artístiques que s'han anat treballant al llarg d'aquest curs, especialment els de les assignatures de "Geografia i Història" i "Processos i Contextos Educatius".

2. Marc teòric conceptual

Fent recerca, vam trobar que no érem les úniques que ens havíem adonat de la diferència de percentatge de carrers amb nom masculí en comparació amb els femenins en els nostres respectius pobles/ciutats. En aquest cas, és un projecte desenvolupat al centre històric de la ciutat de Cuenca a l'Equador. Del global dels noms de carrers amb noms de persones es pot veure que el 92,4% pertanyen al gènere masculí i el 7,6% al gènere femení (Montes, M.; Carrión, G.; Urgilés, J., 2018).

En el cas del Palau d'Anglesola del total de noms de carrers amb noms de persones el 91,5% són noms d'homes mentre que el 8,5% restant pertanyen al gènere femení. Els dotze noms de dones trobats en l'àrea d'estudi, la ciutat de Cuenca a l'Equador, es vinculen amb activitats religioses, de filantropia o pertanyen a santes, nobles i escriptores, només una destaca per fer política en el període independentista (Montes, M.; Carrión, G.; Urgilés, J., 2018) En el cas del poble del Palau d'Anglesola, com mencionem més endavant, els noms es vinculen a metgesses, escriptores o santes. Un altre tema relacionat amb la longitud dels carrers, cap d'aquestes vies són grans en les seves dimensions ni ocupen zones de l'epicentre del urbà (Montes, M.; Carrión, G.; Urgilés, J., 2018).

En la nostra àrea d'estudi, els carrers principals també són amb nom d'home, per exemple, Avinguda Pau Casals o Avinguda Miquel Martí i Pol mentre que els noms femenins ocupen carrers nous als afores, exceptuant el cas de l'Avinguda Verge de Montserrat. Com pot ser que aquesta situació es repeteixi a tot el món? Els noms dels carrers no són aleatoris, sinó que representen signes culturals d'una ciutat i la seva història; reflecteixen decisions commemoratives de cada municipi al llarg del temps i poden entendre's com un manifest dels seus valors culturals, socials i polítics (Gutiérrez-Mora & Oto-Peralías, 2021).

Vivim en una societat patriarcal que Fontenla (2008) defineix com un sistema de relacions socials sexo-polítiques basades en diferents institucions públiques i privades i en la solidaritat interclasses i intergènere instaurada pels homes, els quals com a grup social i de forma individual i col·lectiva, oprimeixen les dones també de forma individual i col·lectiva i s'apropien de la seva força productiva i reproductiva, dels seus cossos i productes, sigui pacíficament o mitjançant la violència. Lerner (1990) explica que el patriarcat és una creació històrica, ja que va ser un procés llarg, aproximadament va tardar 2.500 anys a completar-se totalment. El primer concepte de patriarcat que es coneix ve de l'època

arcaica, on ja hi havia certes normes i certs valors les quals està claríssim que van marcar per la resta d'anys.

Així doncs, la infrarepresentació de les dones en la simbologia urbana és una evidència més de la desigualtat que el gènere introdueix en la vida pública (Gutiérrez-Mora & Oto-Peralías, 2021). Per tant, és important reconèixer la tasca de les dones en la societat ha de fer-se visible en l'espai públic i un dels mecanismes més immediats per aconseguir-ho és dominar-los en femení, és a dir, posar als parcs, places, i carrers amb noms de dones i explicar quina va ser la seva aportació a la societat (Muxi et al., 2011) i d'aquesta manera crear referents i una societat més feminista i equitativa. D'altra banda, s'ha d'intentar aconseguir canviar els noms dels carrers per noms de dones més actuals, ja que els pocs noms de dones que podem trobar, són tots de dones no actuals recentment.

Per tant, el fet que hi hagi tants carrers en nom d'home té més transcendència de la que ens pensem. Des de fa anys, a qui se'ls ha fet més cas en tots els sentits, han estat sempre als homes, a qui se'ls hi ha permès sempre tot, han estat als homes. Tot a ells. I per què s'ha tingut tant de menyspreu respecte a les dones? Com diu (España, 2011), a mitjans del S. XIX, a diferència d'altres països europeus, a Espanya encara no hi havia polèmica amb el tema del feminisme. L'arribada de la industrialització i altres temes que van dur a terme l'endarreriment de coneixements feministes i va ser llavors quan van començar a sortir les primeres reivindicacions de caràcter social pel dret a l'educació o al treball i per reivindicar la valoració de la figura mare o d'esposa. És a dir, llavors ja es demanava una igualtat que avui en dia es segueix demanant i malgrat el pas dels anys, encara no s'ha aconseguit a la totalitat. "Durante más de 2.500 años, las mujeres se han encontrado en una situación de desventaja educativa y se las ha privado de las condiciones para crear un pensamiento abstracto." (Lerner, 1990; 9). És per aquest motiu que les dones fa tant temps que portem lluitant i reivindicant els nostres drets. El nostre grup en concret, intentem sempre portar qualsevol tema cap aquest terreny i intentar aprofitar qualsevol cosa, per petita que sigui, per parlar del feminisme.

"La paradoxa essencial de la identitat de les dones consisteix en la necessitat simultània d'afirmar una identitat "femenina" i alhora desconstruir-la" (Rosi Braidotti, 2004: 95). Ens sentim molt identificades amb aquesta frase, ja que com a dones, intentem deconstruir el que significa ser dona en tant que estereotips o rols de gènere per alhora afirmar la nostra identitat femenina i reivindicar que com a dones, tenim drets i volem igualtat.

3. Descripció del projecte

Aquest projecte va sorgir a partir d'una activitat de la universitat, una deriva que cadascuna de les integrants del grup va fer en el seu respectiu poble o ciutat. Segons Debord (1958), aquelles persones que participen en una deriva renuncien durant un temps a les motivacions normals per desplaçar-se o actuar en les seves relacions, feines i entreteniments per deixar-se portar per les sol·licitacions del terreny i els sentits. Durant aquesta, una de les integrants del grup, es va adonar que la majoria de carrers amb nom de persona tenien nom d'home i, a més, els pocs carrers amb nom de dona eren carrerons o carrers poc transitats. Quan va adonar-se d'aquest fet, ho va compartir amb les altres companyes i vam trobar que era un motiu prou significatiu per indagar sobre el tema i començar el projecte al voltant d'aquest fet, que nosaltres creiem que és problemàtic. D'alguna manera, a través d'aquesta deriva ens vam interrogar el que és habitual (Perec, 2013), ja que els noms dels carrers són quelcom que ens passa desapercebut i que ens és totalment quotidià. El que era realment intolerable (Perec, 2013) de la nostra deriva i del nostre treball, és la diferència abismal entre el nombre de carrers amb noms masculins i dels carrers amb noms femenins (l'anomenat índex de gènere urbà, segons Dolores Gutiérrez-Mora i Daniel Oto-Peralías). És per això que no vam dubtar en enfocar el nostre projecte cap aquesta direcció, ja que com a dones feministes, ens vam sentir obligades a reivindicar i visibilitzar aquesta desigualtat tan accentuada, normalitzada i acceptada a tants pobles i ciutats d'arreu del món. Creiem que el feminisme és un tema molt important, que ens interessa i ens afecta a totes, i és per això que vam decidir enfocar el nostre projecte en aquesta direcció, per donar-li encara més importància.

Partint d'aquí, ens vam plantejar si realment tenia sentit que els noms dels carrers fossin de persones emblemàtiques, però alhora probablement desconegudes pels habitants del poble, ja que ni nosaltres mateixes coneixíem molts dels homes a qui se'ls havia homenatjat amb el nom d'un carrer. A més, ens vam plantejar si no hi havia més dones que haguessin contribuït a la societat d'una manera prou significativa per tenir, també, el reconeixement d'un nom de carrer.

Començant a indagar en el mapa del Palau d'Anglesola, vam trobar que els 4 carrers de dona que existeixen actualment són els següents, per ordre de més gran a més petit:

- **Avinguda de la Verge de Montserrat**, una de les entrades al poble, amb cases a la dreta i camps a la part esquerra. La Verge de Montserrat és la patrona de Catalunya i està situada al monestir de Montserrat. És un símbol per a Catalunya i un punt de

pelegrinatge per a creients, a més de ser un punt d'interès turístic (Gran Enciclopèdia Catalana, 2010).

- **Carrer Martina Castells**, una de les travesses que surten de l'Avinguda de la Verge de Montserrat, amb cases als dos costats. Martina Castells va néixer a Lleida el 1852 i va morir a Reus el 1884 amb només 31 anys. Va ser una metgessa catalana, coneguda per ser una de les tres primeres dones de l'Estat espanyol, juntament amb Maria Elena Maseras i Dolors Aleu, va matricular-se (l'any 1877) i llicenciar-se (l'any 1882 en Medicina, per la Universitat de Barcelona). Un cop llicenciada, Martina Castells va ser la primera dona que va assolir el doctorat, el 1882, quatre dies abans que ho fes Dolors Aleu. (Real Academia de la Historia)
- **Carrer Carme**, un carrer al centre del poble amb cases als dos costats. Aquest carrer no especifica a qui fa homenatge, ja que no hi figuren cognoms.
- **Carrer Mercè Rodoreda**, un carrer molt petit als afores on no hi ha cases, només un camp de futbol, una fàbrica de cebes i un descampat. Rodoreda va ser una escriptora espanyola (va néixer a Barcelona el 1908 i va morir a Girona el 1983), considerada una de les escriptores en llengua catalana amb més influència de la seva època.

Així doncs, ens vam proposar enfocar el nostre treball en un dels pobles d'una de les integrants del grup, més concretament a El Palau d'Anglesola. Al ser un poble petit, vam pensar que podríem arribar més fàcilment a tota la població, i que seria més factible portar a terme aquest projecte, ja que enviar enquestes a 2.100 persones (i rebre el seu feedback), seria més fàcil que no a 66.300 (Vilanova i la Geltrú), 10.400 (Cassà de la Selva), 16.800 (Tàrraga) o 4.700 (Ferrerries). Tots aquests pobles, els nostres, o estaven molt lluny com per dur a terme el projecte, o eren massa grans per arribar a tothom.

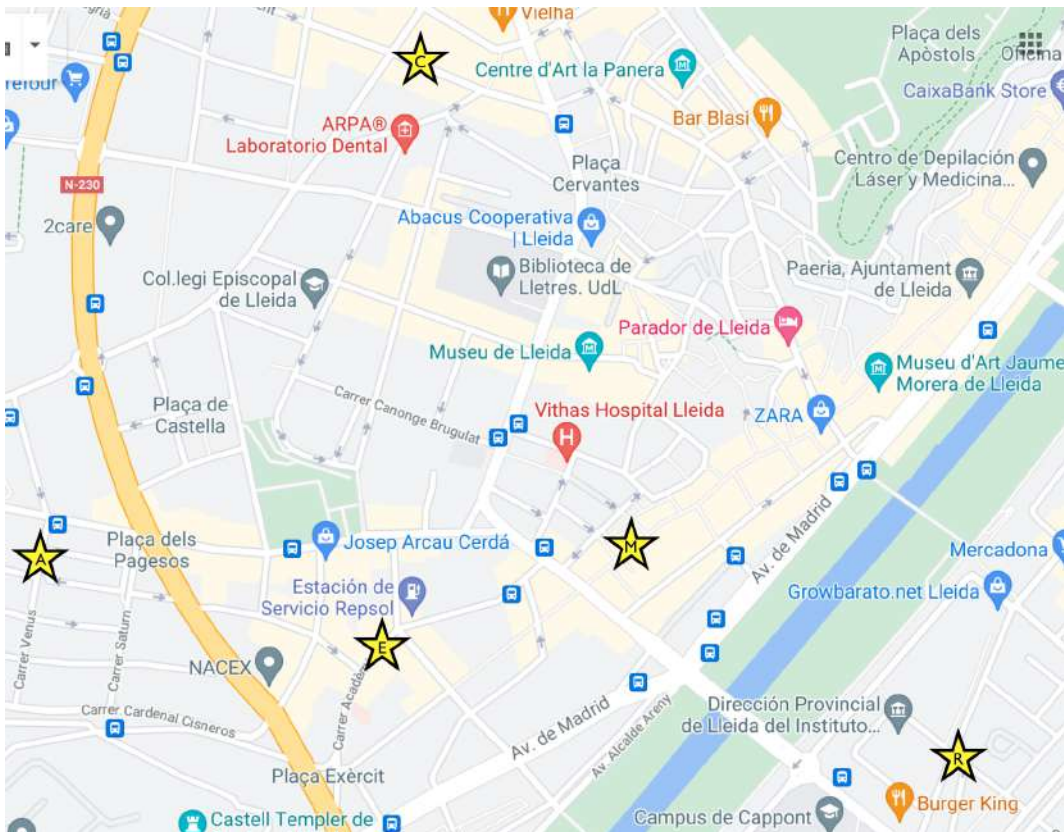
Un altre factor que també ens va fer decantar cap El Palau, era que totes les integrants del grup, en algun moment, hi hem estat i hem conegut a la seva gent, els seus carrers, i els seus costums. Aquest fet el valoràvem molt positivament, perquè crèiem que era imprescindible conèixer el context i el teixit social del poble on volíem dur a terme el nostre projecte.

Pel que fa als inputs que hem rebut fent les activitats de la deriva i la temptativa d'esgotar un lloc, ens han fet aprendre a observar més i, sobretot, a ser més crítiques amb allò que observem i amb el que ens envolta. Gràcies a aquest fet, hem observat el nostre voltant, no només als nostres respectius pobles, sinó que també ens hem fixat en el que envolta els pisos d'estudiants on vivim actualment a Lleida, i hem descobert que tots els nostres carrers estan rodejats d'altres carrers amb noms d'homes. Un cop més, no vam poder evitar

investigar i indagar sobre el tema, i observar detalladament quina era la situació del nostre context més proper.

En el següent mapa es poden observar les ubicacions dels pisos de totes les membres del grup marcades amb estrelles. Dins cada estrella, trobem la inicial del nom de la membre del grup que hi viu.

Figura 1. Ubicació dels nostres habitatges a Lleida. Font: Google Maps.

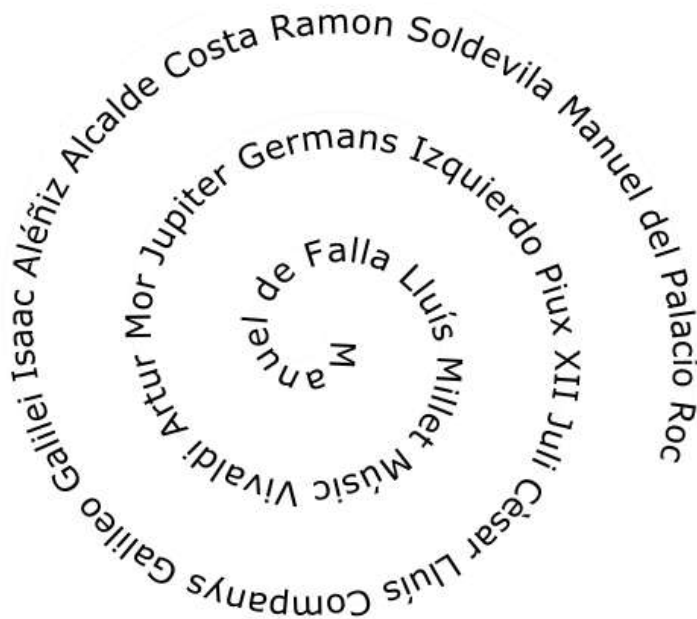
En la producció que es troba a continuació (figura 2), hem volgut representar un mapa no convencional on es poden veure els noms amb carrers d'homes que envolten el carrer de la Mariola (on viu l'Ari) i el Carrer Acadèmia (on viu l'Ester). L'índex de gènere urbà en aquestes zones de la ciutat és molt accentuat, ja que compten amb molts carrers amb noms masculins, i els femenins són quasi inexistent.

En canvi, aquest fet contrasta amb el barri de capponet, on viu la Raquel. Aquest barri és un dels més nous a la ciutat de Lleida, i molts parcs, avingudes i carrers han estat construïts, i per tant, nomenats posteriorment. Després d'observar i fixar-nos en els carrers de la zona, podem afirmar que la ciutat de Lleida ha volgut trencar amb aquesta dinàmica on les dones següem invisibilitzades a l'espai públic, i han apostat per donar nom a aquestes en espais importants com l'Avinguda Doctora Castells o el Jardí Zoe Rosinach. Destaquem aquest fet

positivament, perquè ens demostra que a poc a poc estem aconseguint un canvi molt significatiu a les nostres viles, i per fi, les dones estem aconseguint el reconeixement que mereixem.

Hem volgut representar-ho d'aquesta manera, ja que sempre ens han ensenyat que la geografia s'ensenyava damunt mapes convencionals. Volíem trencar amb aquesta idea i crear un mapa nou i diferent on deixés en evidència la desigualtat en els carrers de la ciutat de Lleida. La idea inicial va ser posar una captura de pantalla del Google Maps on es veiessin bé els noms d'home que ens rodegen, però era molt complicat que sortissin tots, ja que vivim en punts bastant diferents de la ciutat de Lleida. Al final, el que semblava més senzill, es va convertir en una tasca més complexa, i la que semblava la tasca complicada (crear una representació diferent d'un mapa), va ser la que va resultar més senzilla i atractiva.

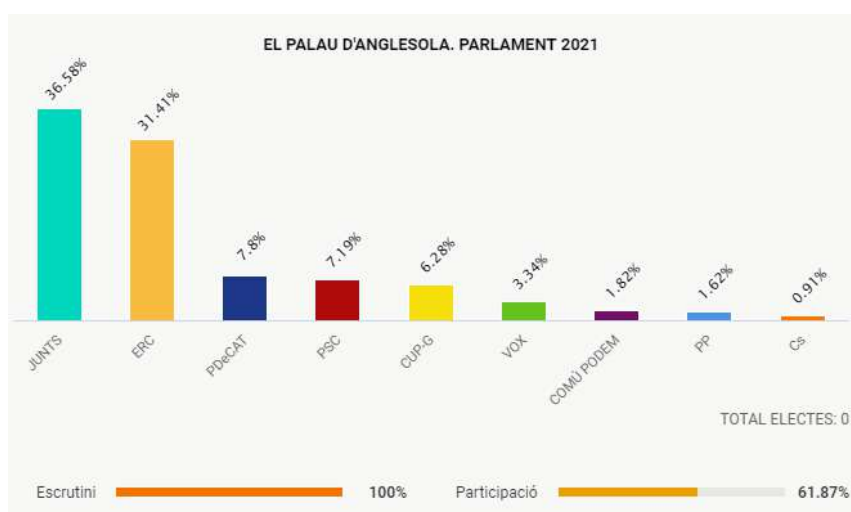
Figura 2. Espiral d'homes. Font: Autoria pròpia.

Propostes de canvi

L'Ajuntament del Palau d'Anglesola des d'un primer moment ens va alertar de les dificultats que comportava canviar el nom d'un carrer, sobretot els noms de carrers principals on hi vivia molta gent perquè per tal de completar tot el procés, el veïnat havia d'estar-hi d'acord i era fàcil que no acceptessin haver de canviar l'adreça en tots els seus documents (DNI, carnet de conduir, entre d'altres). És per això que l'alcalde ens va avisar que hi havia alguns carrers al poble que encara no tenien nom, concretament ens en va proposar tres: el "carrer de les moreres", una plaça i un altre carreró sense nom. Aquestes propostes ens van semblar ideals perquè era real la possibilitat d'arribar a posar noms de dones als carrers del Palau d'Anglesola i així poder canviar l'índex de gènere urbà que actualment està a 91,5% - 8,5%. Tanmateix, seguim en la línia que les dones ens quedem els espais secundaris i, tot i ser una millora perquè s'inclouen més noms, ens agradaria poder canviar algun carrer cèntric. Per això, proposem canviar el carrer Francesc Boldú, que va ser un mestre franquista. Com hem mencionat prèviament els noms de carrers reflecteixen decisions commemoratives de cada municipi al llarg del temps i representen signes culturals d'un poble i la seva història (Gutiérrez-Mora & Oto-Peralías, 2021) i com sembla, pel que fa al franquisme seguim en "era de memòria" Casanova (2005). La societat està en constant canvi i, veient els resultats de les eleccions al parlament de Catalunya del 2021 al Palau d'Anglesola (figura 3), creiem que probablement els habitants del poble estarien d'acord en canviar un carrer amb un nom d'una persona que representa l'època franquista entesa com una dictadura totalitària i repressiva (Saranga, 2020).

Figura 3. Eleccions al Parlament, 2021. Font: CCMA

4. Metodologia

A partir de la deriva que vam realitzar a les assignatures de Processos i contextos educatius i la de Geografia i història, una de les membres del grup va comentar la manca de carrers amb noms de dona a la seva ciutat, Tàrraga. Seguidament, la resta d'integrants del grup ens vam adonar que el mateix passava als nostres respectius pobles i ciutats (Palau d'Anglesola, Cassà de la Selva, Vilanova i la Geltrú i Ferreries), on els carrers amb nom d'home conformaven la gran majoria, mentre, contràriament, els carrers amb nom de dona n'eren un nombre insignificant.

Finalment, vam decidir, doncs, que aquest seria el tema del nostre projecte, ja que ens agradava a totes i creiem que té moltes possibilitats. Com que no podíem anar a tots els pobles/ciutats i estudiar-los tots, ens vam centrar en El Palau d'Anglesola, ja que és a prop de Lleida i, per tant, hi podem anar en persona. A més, és un poble petit, cosa que ens facilita molt més l'estudi i el contacte amb les persones que en formen part i, conseqüentment, ens facilita també la realització del projecte.

En primer lloc, vam començar a estudiar quants carrers hi havia al poble del Palau amb nom d'home i, per altra banda, quants n'hi havia amb nom de dona. Així doncs, veient l'excessiva diferència (47 carrers amb nom d'home i 4 amb nom de dona) vam tenir encara més clar que volíem seguir endavant amb aquesta temàtica pel nostre projecte.

Després d'aquesta primera recerca, vam realitzar el primer contacte amb l'alcalde del poble, Francesc Balcells, ja que era essencial obtenir el seu interès i la seva aprovació per seguir endavant amb el projecte. En aquest primer missatge, vam explicar-li com va sorgir el projecte i, a més, quina era la nostra idea i el nostre objectiu inicial, per molt que en aquell moment pogués semblar utòpic: aconseguir que els habitants del poble poguessin escollir el nom d'una dona o associació per posar-lo en algun carrer. Finalment, vam demanar-li també que ens donés la seva opinió sobre el que en aquell moment seria el nostre futur projecte, a més de demanar informació sobre els requisits i passos a seguir per poder canviar el nom d'un carrer, bàsicament per saber si seria viable fer-ho.

El Francesc Balcells ens va mostrar, llavors, el seu gran interès de cara al nostre projecte i la seva motivació per tirar-lo endavant. Tot i això, ens va mostrar des d'un primer moment de manera molt realista la dificultat que tindria aconseguir el nostre objectiu de manera definitiva, ja que s'havia de fer una proposta inicial, justificar el motiu del canvi i, sobretot, obtenir l'aprovació del veïnat, ja que haurien de renovar els seus Documents d'Identitat, entre molta altra documentació.

Després de conèixer el procés que calia seguir, el nostre professorat de la universitat ens va recomanar la visualització del documental “Las Calles”, un projecte dut a terme a Puerto Pirámides, Argentina, on els seus carrers no tenen nom. El documental exposa un projecte educatiu on l'alumnat s'apropa al poble i escolta les seves propostes a través d'entrevistes.

A partir de la visualització del documental esmentat, vam començar a pensar com fariem arribar al poble la nostra idea i de quina manera podíem apropar-nos i escoltar la veu del poble. Per tant, vam decidir que no proposaríem directament el canvi de nom d'un carrer, sinó que demanaríem la col·laboració de la població per decidir quina dona del poble o de Catalunya mereix un nom de carrer al Palau. La incorporació de la participació ciutadana dins la pràctica urbanística té el seu origen en el model d'advocacy planning (Davidoff, 1965, citat per Martí, 2014). No volíem arribar al poble i imposar la nostra idea, sinó que la volíem proposar per saber l'opinió del poble, de manera que la gent involucrada també hi formés part i hi tingués veu, i d'aquesta manera començar un procés col·laboratiu i participatiu. Com diu Martí (2014), tot procés participatiu és un espai de trobada i aprenentatge mutu entre diferents veus expertes d'aquelles persones que viuen i treballen al territori en la seva heterogeneïtat. En el nostre cas, no tot són veus expertes, però considerem que no és necessari que ho siguin, ja que el fet de formar part del poble ja és suficient per participar en aquest procés. La participació ciutadana també hauria de servir per aconseguir una implementació més eficient de les polítiques públiques (Generalitat de Catalunya, s.d.)

Aquest procés és essencial per a guanyar la confiança del poble i que es faci explícita la intenció que tenim que sigui un projecte conjunt. D'altra banda, 4 de les 5 integrants del grup no som de Palau, per tant vam pensar que no podíem decidir nosaltres qualsevol nom. A més, incorporar la deliberació ciutadana és la manera de construir respostes complexes a problemes complexos (Generalitat de Catalunya, s.d.), ja que considerem que la problemàtica amb la qual treballem en aquest projecte requereix una solució complexa, i que a més, afecta molta gent.

Abans de començar el procés participatiu, ens vam associar amb la Comissió Lila i l'Associació de Dones per poder fer un treball en xarxa amb elles. Per poder arribar a la resta del poble, vam crear una enquesta (Annex 1) i un vídeo explicatiu (Annex 2) per arribar de manera més personal i propera a la gent de Palau, acompanyat d'un escrit (Annex 3) que explica el nostre projecte i com ens podien ajudar com a veïns/nes del poble. Vam enviar, a més, aquests tres formats per email a les entitats del poble, amb l'objectiu que ens ajudessin a fer difusió i que, a causa de l'abundant nombre d'habitants que formen part d'elles, arribés a la màxima gent possible. Durant el procés, alguns mitjans de la zona ens van fer difusió per arribar no només a entitats del poble (Annex 4).

Després de 3 setmanes rebent respostes al formulari, el dia 9 de maig vam tancar-lo per poder començar a analitzar els resultats. Així doncs, vam analitzar quines dones havien sortit més votades i qui eren de manera ordenada en un full d'excel (Annex 5). Els criteris que vam seguir a l'hora de fer l'anàlisi eren el nombre de vots (si el vot era d'alguna entitat comptava 5 punts), què havia fet aquesta dona, si era catalana i, finalment, si era del Palau.

El següent pas, un cop analitzats els resultats de l'enquesta va ser presentar-los als membres de l'ajuntament del poble, no només perquè els coneguessin i els poguéssim comentar, sinó també per saber què s'havia de fer a continuació (Annex 6). Durant aquesta reunió, a més d'assabentar-nos dels aspectes comentats anteriorment, vam descobrir que els noms de carrer no poden portar el nom d'una persona que encara és viva, ja que algunes de les propostes que havíem rebut per part de la ciutadania eren de persones vives. Aquestes dones, doncs, van haver de quedar descartades. Per altra banda, una de les membres de l'ajuntament va comentar-nos que, al Palau d'Anglesola, l'any 2006 va donar-se nom a diversos carrers del poble. Ella, com a veïna, va presentar una al·legació a causa de la falta de respecte que li semblava que cap dels nous noms de carrer fos de dona o ni tan sols fos un nom femení. A partir de la seva al·legació i la d'altres veïnes es va aconseguir el nom de Mercè Rodoreda, un dels 4 que actualment hi ha al poble.

En l'esmentada reunió se'ns va comentar també que la celebració del ple en el qual es presentaria la nostra proposta tindria lloc el 17 de juny de 2021. A partir d'aquesta presentació, es deixarà passar un mes i mig per deixar que els veïns i veïnes presentin al·legacions, en el cas que en tinguin. Si n'hi ha, es faran les modificacions necessàries per aprovar-ho al següent ple. Així doncs, un cop quedi aprovada la proposta es durà a terme el canvi definitiu i la seva respectiva inauguració. Si tot va com està previst, a finals d'agost, dates que coincideixen amb la festa major del Palau d'Anglesola, un dels actes d'aquesta serà la inauguració dels nous carrers.

Cal mencionar que des de Radio Ponent ens han contactat per dur a terme una entrevista un cop hàgim finalitzat el projecte. D'aquesta manera, el nostre projecte i la innovació que aquesta comporta arribarà a altres pobles que, en el millor dels casos, seguiran l'exemple del Palau i feminitzaran els seus carrers. A més, gràcies a un contacte estret d'una de les membres del grup, hem pogut contactar amb Catalunya Ràdio i estem pendents que ens confirmi si finalment ens faran una petita entrevista o explicaran el projecte per antena.

5. Anàlisi de l'enquesta

L'enquesta que vam fer, consistia d'unes preguntes breus on les persones enquestades havien de respondre quina dona creien que era i és mereixedora d'un carrer del Palau i justificar-ho. En total vam rebre 50 respostes, 12 de les quals eren entitats, és a dir, representaven un grup de persones del poble.

Un dels aspectes que ens ha portat a debat a l'hora de fer l'anàlisi ha estat la primera pregunta, on demanàvem pel gènere amb què s'identificaven les enquestades. Tanmateix, creiem que hauríem d'haver inclòs una opció per a entitats perquè aquestes engloben molta gent. Tot i que hi havia una opció de "no binari", la majoria d'entitats van respondre a títol personal i, per exemple, l'AEIG Lo Merlet, el cau del poble, va indentificar-se com a "dona" i entenem que aquest agrupament està format per persones que s'identifiquen tant com a dona, com home, com persona no binària. En la figura 4 podeu veure els resultats reals de l'enquesta i en la figura 5 podeu veure les respostes que hauríem obtingut si haguéssim inclòs una opció d'entitat".

Figura 4. Percentatge de gèneres de les enquestades. Font: Autoria pròpia

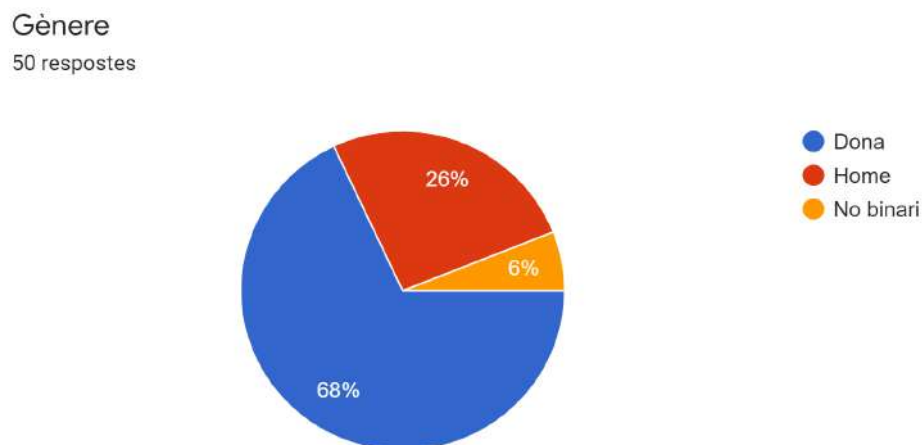
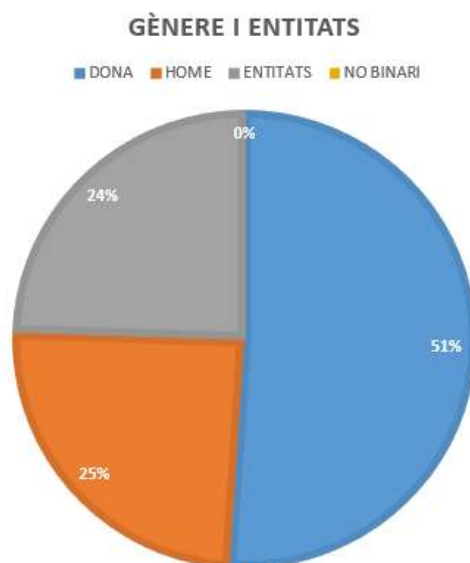

Figura 5. Percentatge de gèneres i entitats de les enquestades. Font: Autoria pròpia

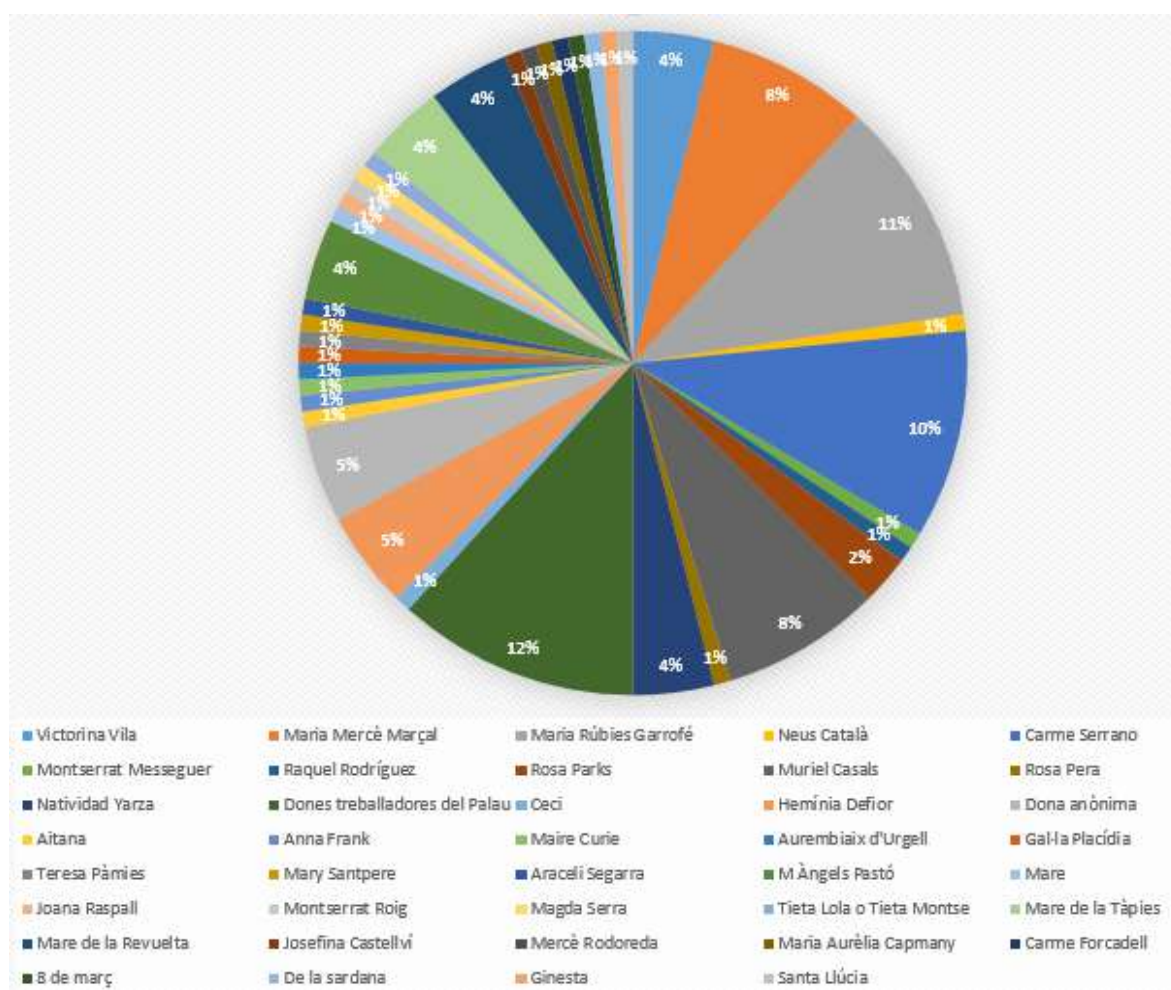
Les entitats del poble que ens van respondre són:

1. Federació Consell de Dones del Pla d'Urgell i representant territorial de les dones de Lleida	6. CE Pla d'Urgell
2. AEIG Lo Merlet	7. Jovent
3. Associació de Dones del Palau	8. Associació de dones
4. Voluntariat	9. Comissió Lila
5. El partit Ara, el Palau	10. El Consellet
	11. AMPA Escola Arnau Berenguer
	12. Associació tots som casa

En aquest apartat podem apreciar com, tot i haver rebut 50 respostes, la quantitat de gent que va participar, sigui a tall individual o a través d'una entitat, és molt major a 50. Un altre aspecte a considerar és que no podem saber si realment aquestes entitats han consensuat les seves respostes i tothom hi ha tingut cabuda, ja que, per exemple, l'Associació de Dones ha respost dues vegades i no han coincidit amb la seva proposta.

Pel que fa als noms de dones proposades, hi va haver una gran varietat de respostes. Per fer el recompte vam pensar un mètode en què les respostes de les entitats comptarien 5 punts, ja que inclouen molta gent, i les d'individuals només comptarien 1 punt. Un cop fet el recompte, vam obtenir uns resultats força diferenciats. Cal mencionar que alguns dels participants van incloure molts noms i en una mateixa resposta i, per això, hi ha tanta varietat de propostes. En la figura 6 es recullen els resultats pel que fa a nombre de vots de les diferents propostes.

Figura 6. Percentatge del resultat de noms de dones. Font: Autoria pròpia

Les propostes més votades van ser: en primer lloc amb 15 punts “carrer de les Dones Treballadores del Palau d’Anglesola”; en segon lloc amb 14 punts “carrer de Maria Rúbies i Garrofé”; en tercer lloc amb 13 punts “Carrer de Carme Serrano”; en quart lloc amb 10 punts “carrer de Maria Mercè Marçal”; en cinquè lloc amb 10 punts “carrer de Muriel Casals”; en sisè lloc amb 6 punts “carrer de Hermínia Defior” i en setè lloc també amb 6 punts “carrer de la dona anònima”.

Hi ha diferents justificacions o raons per les quals aquestes han estat les propostes més votades. En la taula següent es recullen les diferents justificacions a les respostes obtingudes:

CARRER	JUSTIFICACIÓ
Carrer de les Dones Treballadores del Palau d'Anglesola	- <i>Comissió Lila</i>: En homenatge a totes les dones treballadores de tots els temps del Palau d'Anglesola - <i>Al consellet</i>: Creiem que no cal anar a buscar dones de fora, tenint les dones treballadores que tenim al nostre municipi!! - <i>Associació de Dones del Palau</i>: Tota dona és mereixedora. Estem a l'any 2021 i no cal proposar a ningú en especial. És molt relatiu i molt difícil...
Carrer de Maria Rúbies i Garrofé	- Ara que parlem d'innovació a les escoles, la Maria és la nostra referent. Una dona ferma, amb estima als infants, a l'escola, al país, a la llengua catalana! - Gran pedagoga i humanista. Formidable com a persona. En dono fe, ja que la vaig tenir de professora. Fou la primera presidenta del Consell Escolar de Catalunya. - Enamorada de l'educació i del seu país. Si hagués estat de BCN segur que tindria uns quants carrers arreu de Catalunya! - Mestra i pedagoga - <i>AMPA Arnau Berenguer</i>: Fou mestra i política catalana - <i>Associació Tots Som de Casa</i>: Mestra, pedagoga i política de Camarasa
Carrer de Carme Serrano	- Farmacèutica del Palau d'Anglesola - Per la seva trajectòria professional i vinculació en les diferents associacions del Palau d'Anglesola - <i>Federació Consell de Dones del Pla d'Urgell i representant territorial de les dones de Lleida</i>: Farmacèutica, sempre al servei de la salut del poble - <i>Voluntariat</i>: Per ser la persona que ha incentivat la cultura al nostre poble
Carrer de Maria Mercè Marçal	- Escriptora catalana, d'Ivars d'Urgell - A l'atzar agraeixo 3 dons: haver nascut dona, de classe baixa i nació oprimida. I a part som del mateix poble, Ivars d'Urgell - Perquè no en té. És pladurgellenca i està a l'altura d'altres que si que en tenen - <i>Associació Tots Som de Casa</i>: Escriptora nostrada
	- Per la defensa de la Nació Catalana. Presidenta d'Òmnium Cultural. Morí prematurament a causa d'un desgraciat accident.

Carrer de Muriel Casals	- La seva inestimable i immensa aportació ètica i cultural, com a dona i amb els valors plenament femenins, al poble de Catalunya. - Per tots els seus valors i compromís com a presidenta d'Omnium cultural - És una referent al nostre país i ara ens calen referents més que mai - Era una dona que defensava els drets dels catalans i m'agradava escoltar. A causa d'un accident ens va deixar molt aviat. - <i>Associació Tots Som de Casa</i>: Activista d'ÒMNium
Carrer Hermínia Defior	- Va ser molts anys directora de l'escola i és molt apreciada per tothom que la va conèixer. - <i>Associació de Dones del Palau</i>: Els anys dedicats a la docència de l'escola
Carrer de la dona anònima	- Fer visibles i donar un reconeixement a totes les dones. - <i>El partit Ara, el Palau</i>: Per totes les dones que van lluitar, van aportar moltíssim a la ciència, a la humanitat, a la poesia, a casa, al carrer, i mai es va saber. I també per aquelles que signaven els llibres amb el nom: Anònim

Un dels nostres objectius era no només reivindicar dones sinó reivindicar dones locals, per crear referents reals i pròxims. Per això, hem analitzat les nacionalitats de les dones proposades i, sorprenentment, la gran majoria són catalanes.

Figura 7. Percentatge de nacionalitats dels resultats de les dones. Font: Autoria pròpia

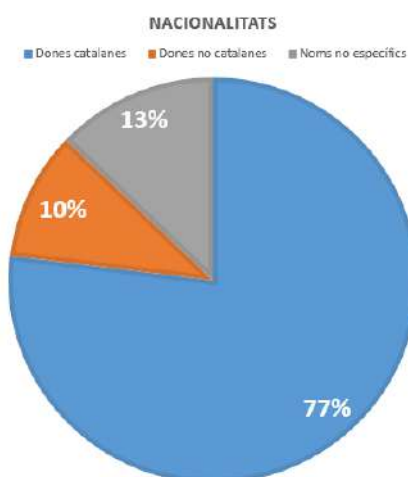
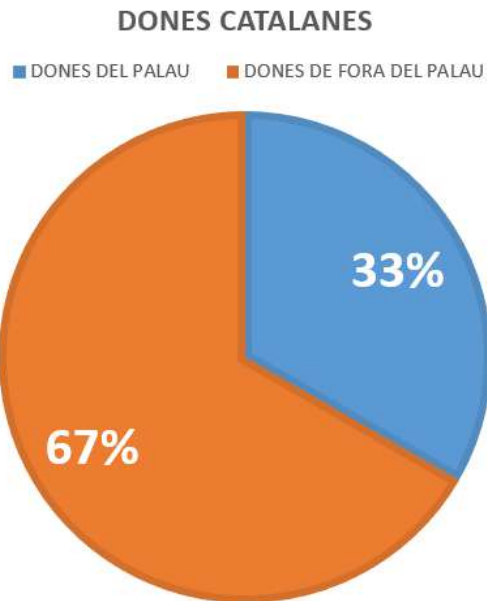

Figura 8. Percentatge de dones catalanes segons els resultats. Font: Autoria pròpia

Mirant enrere potser inclouríem un apartat on les persones enquestades ens poguessin dir quin carrer canviarien o, fins i tot, els preguntàriem si saben qui és, per exemple, Francesc Boldú, ja que hi ha un carrer en nom seu. Amb una pregunta d'aquest tipus ens adonaríem si la gent coneix les persones darrere els noms dels carrers i ens ajudaria a fer una anàlisi i una reflexió més completa en el nostre treball.

L'última pregunta de l'enquesta era un espai on, opcionalment, podien donar la seva opinió sobre el projecte i, veient els resultats, creiem que la gent del Palau agraeix aquesta iniciativa i la rep amb ganes. Ens agradaria posar èmfasi en dos comentaris que ens han deixat, un especialment positiu i motivador i un altre que ens ha generat força controvèrsia.

“Em sembla un projecte molt interessant, que invita si més no a la reflexió i a mirar enrere i adonar-nos un cop més que la història està escrita des d'una mirada masclista, i projectes com el vostre ens ajuden a educar les generacions que creixen i a saber que hi ha esperança d'arribar a construir entre tots un futur on la igualtat entre sexes sigui una realitat” (Veïna del Palau)

Aquest comentari va ser el que més ens va cridar l'atenció positivament, ja que, com a futures docents, ens sembla molt important educar les generacions que creixen partint de la igualtat de gènere. L'educació no només és a casa o a l'escola, als espais públics també s'educa i l'entorn ens influeix. A més, la construcció d'un futur on la igualtat sigui una realitat és un dels principals motius que ens motiva a tirar endavant aquest tipus de projecte.

“Crec que molts cops aquests actes ens separen de la igualtat. Hem de ser els millors però sense competència. Tots som diferents i hem d'acceptar les diferències i limitacions personals siguin quines siguin” (Veïna del Palau).

Aquest comentari ens va sobtar, ja que tots els altres ens felicitaven o ens deien coses positives. Tot i això, vam analitzar el comentari entre totes les membres del grup i creiem que una opinió d'aquest tipus també ens enriqueix el projecte i les respostes de l'enquesta, ja que tots els punts de vista són vàlids, sempre que es mantingui el respecte.

Finalment, a partir de les propostes que hem rebut i posteriorment analitzat, hem pogut observar que totes les dones que s'han mencionat són caucàsiques, definit per l'enciclopèdia.cat com a representants del grup leucoderm. Tampoc són dones amb discapacitats físiques o psíquiques. A més, no surten del binarisme i són cis genèriques, és a dir, se senten identificades amb el gènere que han nascut. Les igualtats legals amb freqüència no corresponen amb les igualtats viscudes i, per tant, les persones transsexuals viuen quotidianament situacions de discriminació i exclusió (Tevez, Olaz & Moran, 2018). Per tant, considerem que tot i ser un canvi favorable cap a la igualtat i el feminisme, aquest segueix molt lluny d'incloure tots els tipus d'interseccionalitat entesos com a diferents tipus d'opressions patides per una mateixa persona. La interseccionalitat aborda tant l'opressió com el privilegi, posicions que vivim simultàniament. És a dir, puc estar patint discriminació com a dona i alhora estar exercint opressió com a blanca (Coll, Plateros & Rodó, 2019). Creiem que és essencial considerar el feminisme com un moviment que inclou a totes les dones, i no pas discriminar-les per motius d'ètnia, condicions físiques, orientació sexual... "Si el feminisme ha d'alliberar les dones, ha d'afrontar virtualment totes les formes d'opressió" (Carneiro, 2014).

6. Apropiació del currículum

Per realitzar aquesta part del treball, vam començar a llegir el currículum per buscar el contingut més adequat al nostre treball, i fer-lo nostre. A l'àrea d'educació en valors socials i cívics, concretament de la dimensió personal, vam trobar el següent contingut:

"Actitud crítica i analítica en l'observació i la interpretació de la realitat." Per apropiar-nos-el, vam afegir al final les següents paraules: ACTUAL DEL POBLE DE PALAU.

Després d'analitzar bé el contingut, hem relacionat l'acció d'observar amb la part de geografia, ja que el projecte tracta conceptes d'aquest àmbit com mapes, carrers, pobles... Per altra banda, l'acció d'interpretació l'hem relacionat amb la part d'història, ja que primer de tot hem hagut d'interpretar quin era el context d'aquest poble, la seva gent, la seva cultura i la seva història per tal de dur a terme la nostra intervenció.

En un principi, no sabíem ben bé com encarar la nostra producció, així que vam començar a indagar i a pensar en possibles idees relacionades amb el contingut modificat i les assignatures que estàvem cursant. Així doncs, el nostre primer pas va ser buscar diferents mapes del poble del Palau d'Anglesola, per tal de relacionar el contingut del currículum escollit amb l'assignatura de "Geografia i Història", amb la qual el nostre projecte està fortament relacionat.

Quan ens vam fixar més en aquests mapes, ens vam adonar que els carrers del Palau amb nom de dona eren molt insignificants en comparació amb l'extensió del poble, fet que ja sabíem, però que sobre un mapa s'accentuava molt més. Així doncs, vam voler visibilitzar i reivindicar aquest fet en la nostra producció.

La nostra idea inicial per representar la significant diferència entre els carrers del poble que porten noms d'home i els que porten noms de dona era, partint de la silueta del poble del Palau, dibuixar tots els seus carrers i escriure en colors diferents els que tenen nom d'home i els que en tenen de dona. Aquesta primera idea ens agradava, tot i que consideràvem que no sortíem de la típica idea d'un mapa convencional. Així doncs, teníem ganes d'innovar i trobar noves maneres de representar aquesta desigualtat.

Seguidament, comentant i revisant la idea inicial entre les membres del grup, la idea va evolucionar fins a arribar a la d'un mapa completament diferent. Volíem crear un mapa que mostrés de manera evident la manca de carrers amb nom de dona que presenta, igual que molts altres municipis, el poble del Palau d'Anglesola.

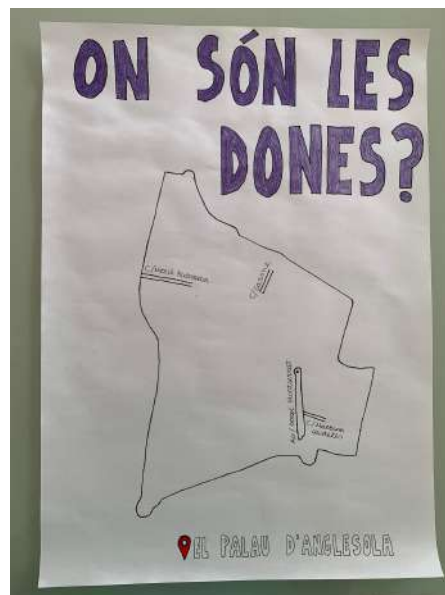
La nostra idea final es va veure influenciada pel nostre descobriment d'una web anomenada "Miradas críticas del territorio desde el feminismo". Aquesta web fou creada per un grup de dones activistes, entusiastes i energètiques que creuen en la transformació i el poder que té pensar en una vida comuna plena d'equitat. Aquest projecte ha nascut a partir de la unió de gent d'Ecuador, Mèxic, Espanya, Brasil i Uruguay.

Figura 9. Mujeres mapeando rebeldías. Font: Manuelenquito

Volent seguir la iniciativa de les dones que conformen el projecte “Miradas críticas del territorio des del feminismo”, la nostra producció és doncs la silueta del mapa del Palau on només apareixen 4 carrers ben petits, els quals coincideixen amb els del mapa real del poble. Per tal de fer-ho més significatiu i, alhora, fer una producció de caràcter més reivindicatiu, vam decidir afegir la frase: “ON SÓN LES DONES?”. Hem decidit escriure el títol de la nostra producció en color lila, el color que internacionalment representa els feminismes i les dones.

Figura 10. Producció “On són les dones”. Font: autoria propia.

7. Conclusions

Les expectatives que teníem al principi no només s'han complert al 100%, sinó que han anat evolucionant i canviant, fins al punt que, en lloc d'expectatives, es convertien en petits objectius que s'anaven complint a un ritme molt elevat. Quan vam començar aquest treball, només aspiràvem a realitzar un estudi detallat sobre la comparació de noms de carrers d'home i de dona, però ràpidament, i amb la motivació de les nostres professores, vam arribar a la conclusió que necessitàvem un objectiu final més gran. Aquest va ser la possibilitat de canviar un nom de carrer i /o posar-ne a carrers que encara no havien estat nomenats. I no qualsevol nom, sinó noms de dona que es mereixin aquest reconeixement. Ens agradaria destacar, doncs, que un objectiu totalment utòpic que, en un primer moment, semblava completament impossible d'aconseguir, ha acabat esdevenint una realitat que ha involucrat la participació de tot un poble sencer.

Des del primer moment, la gent del poble ens va acollir a nosaltres i a la nostra iniciativa amb els braços ben oberts, fet que va agilitzar i facilitar molt el procés. L'alcalde va estar predisposat a ajudar-nos en tot moment, igual que les associacions, que vam estar en permanent contacte durant tot aquest temps i juntes vam anar fent realitat aquest projecte. És per això que estem molt agraïdes a l'ajuntament, a les diferents associacions que han format part del projecte i a tota la població que ens ha recolzat des de l'inici del projecte i ha aportat el seu granet de sorra.

Durant la realització d'aquest treball, anàvem reflexionant sobre l'impacte que podíem arribar a causar en el poble i en la gent d'aquest. Estàvem molt motivades només amb la idea de posar un nom de dona a un carrer d'un dels nostres pobles, però també pensàvem que, per desgràcia, aquest carrer no seria un dels més grans o importants del poble. Era un fet que ens decebia una mica, però que era la nostra única possibilitat, ja que era comprensible que sigui molt més complex canviar un nom d'un carrer gran o una avinguda important, que no un carreró o un carrer petit on viu poca gent o ningú. Això es deu al fet que el canvi de nom causa moltes repercussions a la gent que hi viu, i també a l'ajuntament, ja que s'han de fer molts tràmits burocràtics per tal de formalitzar el canvi. Com a conclusió, podríem dir que hem guanyat una batalla, però encara no la guerra. Seguirem lluitant per anar aconseguint més victòries pel moviment feminista. Som conscients que el que hem aconseguit, encara que el procés no hagi acabat, és molt més del que ens imaginàvem, però seguim amb ganes de més, d'aconseguir la representació igualitària i real de les que representem el 50% de la població, les dones.

Al final, l'objectiu principal d'aquest treball era reivindicar a la dona en els espais públics i polítics del nostre entorn. Visibilitzar i donar veu a totes aquestes dones que durant tants anys han estat amagades i sotmeses a tantes injustícies i que no se'ls ha donat el reconeixement que se'ls mereix pel simple fet d'haver nascut dona. La següent estrofa de la cançó "Las que faltaron", de Mafalda, expressa molt bé la idea que hi ha darrere aquest projecte (Mafalda, 2018, 0m24s):

Siempre faltó la mitad
Miro atrás y no están
Las que estaban siempre a un lado
Las que siempre faltarán
Mujeres que hicieron historia
Mujeres murieron sin gloria
Buscas referentes en libros
En la escuela no tienen memoria

Abans de realitzar aquest projecte mai ens havíem plantejat la transcendència que tenen els noms dels carrers, mai havíem pensat en tot el que comporta que un carrer es digui X i no Y i en el perquè els carrers es diuen com es diuen. Ara sabem que darrere una placa d'un carrer hi ha una història, un referent o la falta d'ell, un signe de la cultura d'aquell municipi. Per això, creiem vital donar espais públics a les dones per avançar en una societat més feminista, inclusiva i igualitària.

Un fet que ens ha ressonat molt és el perfil de dones que s'han proposat pel canvi dels carrers: dones blanques, catalanes, de classe mitjana-alta, cis i sense cap mena de diversitat funcional. Per tant estem parlant que totes les dones proposades per aquest canvi, compleixen amb una feminitat hegemònica i no representen la diversitat del moviment feminista. Des del moviment feminista sempre s'ha intentat lluitar per a la inclusivitat i per una lluita col·lectiva que representés a totes les varietats de cossos i cultures, però a l'hora de la veritat ens topem un cop més amb un feminisme blanc i burgès, on les classes més desfavorides no surten representades. No és una mica irònic lluitar per a la visibilització de la dona, però només representar a aquelles que són blanques, de classe mitjana-alta i normatives? És per això que és molt important lluitar i formar part d'un feminisme interseccional, que intenta combatre tots els eixos d'opressió de les dones, que té una mirada inclusiva i que lluita per a l'empoderament de totes les dones indiferentment del seu origen, classe, nivell socioeconòmic, cultura...

El fet que totes les membres del grup vam assistir a una assignatura transversal de "Gèneres, feminismes i educació", ha sigut un punt a favor per a la realització d'aquest treball, ja que tenim una base teòrica en el tema del projecte que ens ha facilitat dur a terme el projecte des d'una perspectiva més crítica. A més, ser conscients de l'estat actual de la societat també ens ha motivat a realitzar-lo.

Com a grup, ens agradaria destacar que el projecte ha suposat molt més que un treball de la universitat per nosaltres. Vam començar-lo amb una motivació extrínseca, ja que el que en un primer moment ens movia a realitzar-lo era el fet que fos un treball obligatori de classe, i a més, un pes molt important dins les assignatures de geografia i història i de processos. Tanmateix, a mesura que l'anàvem realitzant i anàvem obtenint resultats, aquesta motivació era intrínseca, és a dir, érem nosaltres mateixes que el volíem fer (Tohidi, 2011). Per tant, ens l'hem pres molt personalment i ens ha donat un sentiment de realització, ja que hem participat activament en el moviment feminista. A més, tot i que el projecte ens durarà aproximadament fins a l'agost, no ens sap greu allargar-lo precisament per aquesta raó, per la motivació que hi tenim al respecte. Això ens porta a reflexionar de la importància que té la motivació i fer les coses amb ganes.

8. Annexos

Annex 1: Enquesta

Gènere * ☐ Dona ☐ Home ☐ No binari
Representes una entitat del poble? * ☐ Sí ☐ No
En cas afirmatiu, quina? Text d'una resposta breu
Quina DONA creus que mereix un carrer al nostre poble? * Text d'una resposta breu
Quin és el motiu de la teva proposta? * Text d'una resposta llarga
Et deixem un espai perquè, si vols, ens donis la teva opinió del projecte o deixis alguna observació. Text d'una resposta llarga

Annex 2: Vídeo

https://www.youtube.com/watch?v=Ks9mzQwHXUs&ab_channel=CatanTeam

Annex 3: Escrit

Bon dia,

Som un grup d'estudiants d'Educació Primària de la Universitat de Lleida que, juntament amb l'Associació de Dones del Palau, estem realitzant un projecte de l'assignatura de Geografia i Història al nostre poble, el Palau d'Anglesola.

El tema principal del nostre projecte és l'existent diferència entre el nombre de carrers que porten nom d'home i els que porten nom de dona. Partint d'aquí, ens vam plantejar si realment tenia sentit que els noms dels carrers fossin de persones emblemàtiques però, alhora, probablement desconegudes per als habitants del poble. També ens vam plantejar si no hi havia més dones que haguessin contribuït al nostre poble o a la nostra comunitat autònoma d'una manera prou significativa com per tenir el reconeixement d'un nom de carrer.

Us adjuntem també un vídeo per tal que es pugui entendre millor el motiu del nostre projecte.

Així doncs, ens agradaria que els/les habitants del Palau poguessin transmetre, a partir de les entitats, el nom de la DONA que creguin que mereix tenir un carrer al seu nom al nostre poble. Si és possible, us agrairíem que aquest nom anés acompanyat d'una breu explicació que argumenti el motiu de la vostra decisió.

Si us plau, contesteu aquest formulari ABANS del dia 9 de maig! - <https://forms.gle/UshDhqEMifV4KodP9>

Moltes gràcies per la vostra col·laboració, esperem resposta i participació!

Raquel Tomàs, Mireia Manasanch, Ester Barber, Carla Prat, Ariadna Jené, amb el suport de l'Associació de Dones del Palau i la Comissió Lila

Annex 4: Aparició del nostre projecte a diaris i xarxes socials

4.1. Notícia al diari Avenç del Palau d'Anglesola

Inici / Actualitat / Societat, Educació

Projecte carrers del Palau d'Anglesola d'un grup d'estudiants de la Universitat de Lleida

Feminisme als noms del carrers del Palau

Societat, Educació

Diumenge, 25 d'abril de 2021 a les 21:29h

Projecte carrers del Palau d'Anglesola d'un grup d'estudiants de la Universitat de Lleida

4.2. Tuïts de l'Ajuntament i l'Avenç del Palau d'Anglesola

Ajuntament del Palau d'Anglesola · 2/5/21 ...

Vols formar part de la transformació del #PalauAnglesola?

Omple el següent formulari forms.gle/UshDhQEMifV4Ko...

⚠ ABANS DEL 9 DE MAIG

Moltes gràcies per la vostra col·laboració, esperem resposta i participació!

Avenç del Palau @avensdelpalau · 25/4/21 ...

Projecte carrers del Palau d'Anglesola d'un grup d'estudiants de la Universitat de Lleida avensdelpalau.cat/noticia/136825... via @avensdelpalau

Projecte carrers del Palau d'Anglesola d'un grup d'estudiants de la Universitat... avensdelpalau.cat

4.3. Publicació al Facebook de l'Ajuntament del Palau d'Anglesola

Ajuntament El Palau d'Anglesola is in **Palau De Anglesola, Catalonia, Spain.**
Data i hora: 21 d'abril 15:39 · 🌐

👤 Som un grup d'estudiants d'Educació Primària de la Universitat de Lleida que, juntament amb l'[Associació de Dones de Palau](#) estem realitzant un projecte de l'assignatura de Geografia i Història al nostre poble, el [#PalauAnglesola](#).

El tema principal del nostre projecte és l'existent diferència entre el nombre de carrers que porten nom d'home i els que porten nom de dona. Partint d'aquí, ens vam plantejar si realment tenia sentit que els noms dels carrers fossin de persones ... **Mostra'n més**

YOUTUBE.COM

PROJECTE CARRERS

Som 5 estudiants d'Educació Primària Bilingüe i estem realitzant un projecte d...

4.4. Publicació a l'Instagram del Consell d'Adolescents del Palau d'Anglesola

MUNICIPIS IGUALTAT

El Palau va inaugurar ahir un mural dedicat a les seues dones treballadores.

El Palau vol ampliar la quantitat de carrers dedicats a dones

Consulta veïnal per conèixer personatges femenins locals rellevants || Projecte d'estudiants de la Universitat de Lleida i de l'associació de dones del municipi

J. GÓMEZ

[EL PALAU D'ANGLESOLA] Cinc estudiants d'Educació Primària de la Universitat de Lleida, Esther, Raquel, Mireia, Ari i Carla, han iniciat un projecte juntament amb l'Associació de Dones del Palau amb l'objectiu de descobrir aquells personatges femenins, siguin coneguts o no, que han contribuït de manera significativa a la història local per què puguin optar a ostentar el nom d'un carrer del municipi. Segons destaquen, actualment la majoria de carrers tenen nom d'home, per la qual cosa

han creat una consulta en línia, que estarà disponible fins al 9 de maig, en la qual demanen als veïns possibles noms i una justificació de la seua decisió.

Ahir, els veïns ja van poder donar les seues propostes durant la inauguració del mural d'homenatge a les dones treballadores del Palau d'Anglesola, que ha estat fet per l'artista Peon Prisamata. El disseny, que és d'uns 120 metres quadrats, es troba a la part posterior d'un magatzem municipal ubicat a prop de l'ermita de Sant Roc i mostra una dona que sosté el

món amb les mans. A la part inferior, apareixen desenes de noms, adjectius i frases que han estat escrites pels veïns d'aquest municipi del Pla d'Urgell. *Valenta, mare o empoderada* són algunes de les paraules escrites en una iniciativa que també va

MURAL

El nou mural és obra de l'artista Peon Prisamata i representa una dona amb el món a les mans

comptar amb la col·laboració dels alumnes de l'escola de primària Arnau Berenguer.

Així doncs, al migdia, la pubilla i l'hereu del municipi van tallar la cinta del "passadís de la igualtat", que, conjuntament amb la firma de Peon Prisamata, va donar per inaugurada l'obra.

L'acte, que va reunir veïns del Palau i va ser organitzat per la Comissió Lila i el Consell de Participació Adolescent del Palau d'Anglesola, va comptar amb la música en directe del grup Azalea & The Belos.

Annex 5: Excel amb les respostes analitzades del formulari

A	B	C	D	E	F	G
NOM	VOTS	JUSTIFICACIÓ	ÉS CATALANA?	ÉS DEL PALAU?		
Victorine Vila	1	mestra republicana	si			
Maria Mercè Marçal	8	Escriptora catalana	si	no		
Maria Rúbies i Garrofé	8	Mostra i política de Camarassa	si			
Nous Català	1	política	si	no		
Carme Serrano	5	Farmacèutica del Palau d'Anglesola	si	si		
Montserrat Messeguer	1	ex-alcaldeessa del Palau	si	si		
Raquel Rodríguez	1	metgessa del Palau	si	si		
Rosa Parks	3		no	no		
Muriel Casals	8	Per la defensa de la Nació Catalana. Presidenta d'Òmnium Cultural.				
Rosa Pera	1	mestra de l'escola	si	si		
Natividad Yarza	1	primera alcaldessa a Espanya	no			
Dones treballadores del Palau d'Anglesola	3		si	si	comissió l'ha votat	
Ceci	1	àvia del poble	si	si		
Hermínia Defior	2	directora de l'escola del Palau durant molts anys	si	si	L'ASSOCIACIÓ DE DONES L'HA VOTAT	
Dona Anònima	2		-			
Aitana	1	cantant	si	no		
Anna Frank	1		no			
Marió Curle	1		no			
Aurembaix d'Urgell	1		si			
Gal·la Placídia	1		no			
Teresa Pàmies	1		si	no		

Annex 6. Reunió amb els membres de l'ajuntament del Palau

Annex 7. Comentaris dels resultats de l'enquesta

Et deixem un espai perquè, si vols, ens donis la teva opinió del projecte o deixis alguna observació.

31 respostes

Em sembla perfecte ,i ja es hora de donar visibilitat a moltes dones que han fet molt en molts camps: ciencia, economia ...

Tan de bo un dia mirem que hi hagi noms de persona, simplement. Tan és si és home o dona, el que compta és el que ha significat pel poble.

Caldria elaborar un llistat de noms de dona per a què els municipis poguessin triar, donat que sovint escolleixen nom genèric i allunyats dels referents locals o comarcals. De tota manera, també hi ha gent que no li agraden els nom de persona i prefereixen conceptes (alegria, concòrdia, poesia, etc.). La cosa és complexa.

És important treballar per la igualtat i els drets de les Dones

Bona iniciativa.

Molt bona feina, no sóc nascut al Palau, però si al Pla d'Urgell i m'agraden aquestes iniciatives.

Abans és ficava a alguna persona morta però ara avui en dia nosaltres le gent som diferents hem de canviar. HOMENATGE A LES DONES.

Una bona proposta

Molt bon idea el vostre projecte.. Potser podrieu posar petit llistat de noms de dones que vosaltres proposeu. Potser per alguns o algunes els seria més fàcil triar ne un.. De vegades no recordes cap nom. Concret a proposar. F elicitats i endabant noies

El espai exterior

Felicitats noies per aquesta proposta

Crec que molts cops aquests actes ens separen de la igualtat. Hem de ser els millors però sense competència. Tots som diferents i hem d'acceptar les diferències i limitacions personals siguin quines siguin

Reitero: fantàstic projecte per visibilitar les dones.

Tot el que sigui treballar pel poble i posar-lo al dia mereix el meu respecte

NO DEIXEU MAI DE LLUITAR I PROPOSAR AQUEST TIPUS D'INICIATIVES, PERQUÈ REALMENT, CANVIEN EL MÓN. GRÀCIES PER FER-HO POSSIBLE

Molt bona iniciativa, pel camí cap a la igualtat de homes i dones.

Molt bona iniciativa.

És important que les mestres tinguin també reconeixement a l'espai públic

M'agrada.

Em sembla molt encertat.

Em sembla fantàstic! Visibilitzem les dones JA, som la meitat del talent, som la meitat de la història! Gràcies per la iniciativa!

Bona iniciativa. Endavant!

Em sembla un projecte molt interessant, que invita si més no a la reflexió i a mirar enrere i adonar-nos un cop més que la història està escrita des d'una mirada masculista, i projectes com el vostre ens ajuden a educar les generacions que creixen i a saber que hi ha esperança d'arribar a construir entre tots un futur on la igualtat entre sexes sigui una realitat.

Em sembla genial. Sou unes cracs!

Una boníssima iniciativa i valor per tirar-la endavant, felicitats noies

La iniciativa em sembla molt encertada

Una fantàstica iniciativa. Bona feina equip!

Per algun carrer a prop de l'escola

Em sembla fantàstic que es posi atenció amb aquestes desigualtats i que tothom pugui reflexionar i oferir un nom com a proposta perquè les coses vagin canviant i les dones es facin més visibles. Bona feina noies.

Enhorabona per la vostra iniciativa

Va néixer a Camarasa i morí a Lleida amb poc més de 60 anys. Un institut de Lleida porta el seu nom.

9. Referències

Braidotti, R. (2004). *Feminismo, diferencia sexual y subjetividad nómada* (Vol. 110). Editorial Gedisa.

Carneiro, S (2014). *Ennegrecer el feminismo*. Universidad nacional de Colombia.

Casanova, J. (2005). Lo que queda del franquismo. *El País*, 20(11).

Catalunya, G. d. (s.f.). *Guia per dissenyar i executar processos participatius en l'àmbit municipal*. Recollit de http://governobert.gencat.cat/web/.content/30_ParticipacioCiutadana/02_Mon_local/guies_d_e_participacio_ciutadana_al_mon_local/8_Guia-per-dissenyar-processos-participatius/GUIA-BREU-8_web.pdf

Coll, G., Platero, L., & Rodó, M. (2019). *Concepte d'interseccionalitat*. Obtenido de Escola d'Administració Pública de Catalunya: <https://formaciooberta.eapc.gencat.cat/contingutsdels cursos/cavm/m02/010/inici.html>

Debord, G. (1958). Teoría de la deriva. *Internationale Situationniste*. Recuperat de <http://www.ciudadesostenible.es/wp-content/uploads/2020/12/pai3gdd.pdf>

ESPAÑA, G. (2011). Historia del feminismo en España. Recuperat de <http://www.nawey.net/wp-content/uploads/downloads/2012/05/Historia-del-feminismo-en-España%2083Å±a.pdf>

Fontenla, M. (2008). ¿Qué es el patriarcado? *Diccionario de estudios de Género y Feminismos*.

Gutiérrez-Mora, D., & Oto-Peralías, D. (2021). Ciudades con género. Estudio del sesgo de género urbano a través de los nombres de calles. *Arte y ciudad*. Recuperat de <https://www.st-andrews.ac.uk>

Història del municipi: Palau Anglesola. (2020). Recuperat de <https://www.elpalaudanglesola.com/historia.html>

Lerner, G. (1990). El origen del patriarcado. *La creación del patriarcado*, 310-345. Recuperat de <http://mercosursocialsolidario.org/valijapedagogica/archivos/hc/1-aportes-teoricos/2.marcos-teoricos/2.documentos/7.El-origen-del-Patriarcado.Gerda-Lerner.pdf>

Mafalda (2018). Las que faltaron [Cançó]. De *Palabras forman caos*. LR Estudios per Antoni Laguna i Jordi Bonet. Recuperat de <https://www.youtube.com/watch?v=ji5CVZczEks>

Mare de Déu de Montserrat. (2010). Gran Enciclopèdia Catalana. Recuperat a 13 d'abril de 2021, de <https://www.enciclopedia.cat/ec-gec-0519384.xml>

Maria Aparicio & Natalia Gamarro. (2016). *Las Calles*. [Documental]. Argentina: Vientosur Cine.

Martí, J. B. (2014). La participació ciutadana en l'urbanisme: potencial i límits. *Papers: Regió Metropolitana de Barcelona: Territori, estratègies, planejament*, (57), 63-70.

Montes, M.; Carrión, G.; Urgilés, J. (2018). Ciudades, calles e identidades: Cuenca 1557 - 2018. [Actas]. Ensenada: Universidad Nacional de La Plata. Facultad de Humanidades y Ciencias de la Educación. Centro Interdisciplinario de Metodología de las Ciencias Sociales. En Memoria Académica. Recuperat de: http://www.memoria.fahce.unlp.edu.ar/trab_eventos/ev.12690/ev.12690.pdf

Perec, G. (2008). *Lo infraordinario*. Editorial Verdehalago.

Queralt del Hierro, M. (s. f.). Martina Castells Ballespí. Recuperat a 13 d'abril de 2021, de <http://dbe.rah.es/biografias/39914/martina-castells-ballespi>

Saranga, S. (23 de 11 de 2020). ¿Cuáles eran las características del franquismo? . *La Vanguardia* .

Tevez, F.; Olaz, F. & Moran, V. (2018). *Expectativas de rechazo social en personas trans y cisgénero*. ARKADIA. p. 2-29.

Tohidi, H., & Mehdi, M. (2012). The effects of motivation in education. *Procedia - Social and Behavioral Sciences* 31 , 820 – 824.

